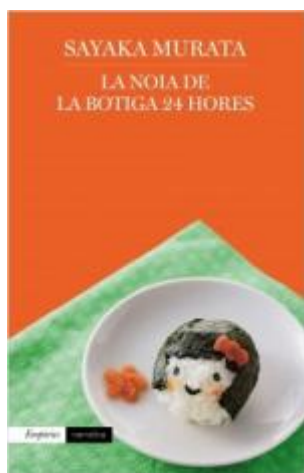

Inici

Ser un cos estrany al món

nuvibo

dl., 04/01/2021 - 08:36

Murata, Sayaka. *La noia de la botiga 24 hores*. Trad., Albert Nolla. Barcelona: Empúries, 2019. 155 p. (Narrativa; 543). ISBN 978-84-17016-76-0. 16,80 € en paper, 6,99 € llibre electrònic.

L'autora Sayaka Murata va guanyar el 2016 el premi Akutagawa per aquesta novel·la (en japonès, *Konbini ningen*, コンビニ人間) que, literalment significa «la persona de la botiga 24 hores». Aquesta novel·la és molt diferent de les novel·les japoneses clàssiques que coneixem aquí. La traducció catalana és de molt bona qualitat, comparada amb altres versions traduïdes de la novel·la.

És una lectura molt recomanable per als lectors que tenen un cert coneixement i un interès en la societat japonesa o de l'Àsia Oriental en general. També és recomanable per a les persones que troben que no es troben còmodes en la societat en què viuen. Llàstima que la coberta sigui molt estereotípica, igual que les cobertes d'altres versions europees en anglès, francès, etc.

Konbini («botiga de conveniència», en japonès) es refereix a una botiga de petites dimensions, però amb una àmplia gamma de productes relacionats amb els mitjans de subsistència de la gent o el menjar preparat. Sovint tenen un horari de 24/365. Es van originar com a petites botigues adscrites a les benzineres de les carreteres americanes, però després, amb la urbanització de l'Àsia Oriental als anys vuitanta, es van popularitzar especialment a les zones densament poblades i es van estendre a molts països. A causa de la varietat d'articles venuts, les botigues de conveniència de vegades es consideren petits supermercats. Evidentment, a través de la vida de la Furukura, es reflecteix la situació social del Japó, fins i tot de tota l'Àsia Oriental: ser normal, ser igual que la majoria de les persones i encaixar en la col·lectivitat segueix sent la millor opció per sobreviure i no ser criticat.

Keiko Furukura, la protagonista d'aquesta novel·la, treballa en una cadena d'aquest tipus de botigues. Des de petita, sempre va ser tinguda per una nena estranya, perquè van descobrir que no demostrava la mateixa empatia que té la majoria de la gent. Callar era la seva millor tàctica i l'actitud més lògica per anar vivint (p. 16) fins que va començar a ser dependent d'una botiga 24 hores. Per a ella, era l'únic lloc que li permetia ser una persona «normal», o almenys poder fer veure que era una persona «normal»: «l'únic que sabia era que a la botiga tenia un manual complet que em permetia ser una "dependent" com cal, i en canvi continuava sense tenir ni idea de què havia de fer per ser una

persona normal sense tenir unes normes escrites.» (p. 27).

La Furukura va portar aquesta vida de dependenta durant molts anys, i pensava que podria continuar així de manera relativament tranquil·la. Malauradament, cada any que passava es feia més gran, i quan va complir 36 anys va tornar a resultar un cos estrany per a les persones del seu voltant. Les seves amigues totes tenien relacions estables: estaven casades o tenien fills. 36 anys implica que ja no és una noia jove. És soltera, a més a més sense cap interès ni experiència de conèixer algú altre. Treballa a temps parcial, vol dir que no té prou ingressos econòmics i la vida és probablement inestable. Totes aquestes etiquetes la fan estar molt allunyada del motlle normal de la societat japonesa.

En aquest moment no sap què fer per continuar sent «normal». Un home que es diu Shiraha entra en la seva vida. Fingeixen que surten junts com una parella, i així la Furukura pot fer veure que està una mica més integrada en el cercle de les amigues. En Shiraha és un home encara més «estrany» i allunyat de l'estàndard social que ella. Ell és completament conscient d'aquest fet. Aquest món no tolera cap cos estrany. Per això ha patit sempre (p. 88).

Segons en Shiraha, «el món no ha canviat des de la prehistòria. Els qui no se sacrifiquen per la tribu són eliminats. Els homes que no cacen i les dones que no tenen fills. Per més que es parli de la societat moderna i de l'individualisme, qui no intenti integrar-se a la tribu veurà com els altres es fiquen amb ell, el pressionen i l'acaben expulsant.» (p. 90-91). «El món actual és disfuncional. Tothom s'omple la boca parlant de la diversitat d'estils de vida i de qui sap quantes bestieses més, però de fet estem igual que a la prehistòria. Amb la taxa de naixements que no para de baixar, anem tornant a la prehistòria, i no és només que cada cop sigui més difícil de viure. En aquest món, si no ets útil per a la tribu, se't censura pel sol fet de ser viu.» (p. 104).

En fi, existeix una part de la gent que viu d'una manera diferent i no compleix l'expectativa tradicional de la societat. Però aquesta gent no fa res incorrecte ni té cap culpa: senzillament, són diferents. També es mereixen dignitat i respecte com el que rep qualsevol altra persona. Com va dir en Shiraha: «Suposo que les persones que dediquen la vida a lluitar amb el món per aconseguir la llibertat pateixen de debò.» (p. 94).

[Xiaomeng Wang](#)

De la 6a promoció de l'Escola de Llibreria

Bibliotecària digital

Membre del [Grup de Lingüistes per la Diversitat](#) (GLiDi), Universitat de Barcelona

 Sayaka Murata escriu "La noia de la botiga 24 hores"...

00:01:48

Blog de l'Escola de Llibreria 2013-

[Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals – Universitat de Barcelona](#)

tipus document

[Gremi de Llibreters de Catalunya](#)

[llibres](#)

[Butlletí](#)

Segueix-nos també a:

El Blog de l'Escola de Llibreria no subscriu necessàriament les opinions expressades pels autors dels articles.

RSS

Els continguts del blog de l'Escola de Llibreria de la Facultat d'Informació i Mitjans Audiovisuals de Barcelona estan

subjectes a una llicència **BY-NC-ND de CC.**

[Contacte](#)

Tuits de @EdL_UB

